

liggende Anvendelse af Overskuddet af Sorø Akademi. Men det er man nu engang bleven enig om, og jeg kan ikke erkende den Indvending for berettiget, at man her opløser det for meget i smaa Understøttelser. Her gælder det samme, som den højtærede Indenrigsminister bemærkede, at der sker ikke andet Bindehuggeri end det, at Rigsdagen vil bevilge til den enkelte Skole. For Ministeren kunde det maasse være behageligere at faa Bevillingen med en rund, stor Sum, som han kunde fordele, og saaledes vilde det for en stor Del blive, hvis vi kom til bestemte Regler; men lige over for Sorø Akademi er Forholdet at betragte som en Enhed; saa og saa meget anvender man af Overskuddet til Understøttelser for Realskoler. — At det ikke bør opgives overhovedet at støtte Realskoleundervisningen, deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Matzen). Det er til en vis Grad en Opløsning i Detailbestemmelser, naar der tales om Digteres, Forfatteres og Kunstneres Understøttelse paa Sorø Akademi. En Del af de Understøttelser, der tages heraf, ere overladte til Ministerens frit Naadighed, og en anden Del er personlig bunden. Man er med Hensyn til de vigtigste Punkter bleven enig om, hvad der i den Henseende skal være til Ministerens Naadighed, og hvad der derimod voteres af Rigsdagen. Der er dog et Punkt, som ogsaa det ærede 9de kongevalgte Medlem (Steffensen) bemærkede, hvor der er en ikke bilagt Strid mellem Folketinget og Ministeren, det er den Konto, hvoraf de 2—3 aarige Bevillinger tages. Det faktiskke er her, at denne Konto er undergaaet en Udveksling fra at være til Ministerens Naadighed til ogsaa at være en personlig bunden Konto. Striden drejer sig om Grænsen mellem de to Bestanddele; en foreløbig Baabenstilstand, kan jeg sige, er truffen paa dette Punkt, saa jeg til næste Aar vil søge at jordre mellem disse to Bestanddele af Kontoen, hvilket ogsaa vil være til Fremme for, at man efterhaanden kan begrænse og afstære paa de personlig betingede Bevillinger. Jeg ved ikke, om det ærede 2det Medlem for 11. Kred. (Th. Nielsen) tog bestemt Standpunkt med Hensyn til denne Opfattelse, nemlig at man her bør være varsom for ikke at komme for vidt, men i hvert Fald er det min Mening, at vi ere ret godt oppe; og at vi nu ere ved at naa til Grænsen af, hvad der paa disse Understøttelser overhovedet skal hydes. Men det er det eneste Stridspunkt. I øvrigt har jeg med Hensyn til denne Postis Anvendelse, som ogsaa det ærede 9de kongevalgte Medlem fremdrog, fulgt den

Anvisning, som det ærede Landstings Finansudvalg i sin Betænkning har udtalt i Fjor, nemlig at holde paa, at de 2—3 aarige Understøttelser maa søges paa ny efter Udløbet af de 2—3 Aar; og det har jeg gjort Anvendelse af og ligeledes fastholdt, at de skulle søges, og at det ikke er en Selvfølge, at man faar dem fornøede, lige saa unaturligt og abnormt som det vilde være, at man nogen Sinde skulde have faaet det uden Ansøgning; thi det maa være forbeholdt Hædersgaver, hvorom her slet ikke er Tale.

Jeg har endnu væsentlig kun at gøre nogle Bemærkninger om nogle firkeltige Bevillinger, som jeg ogsaa i høj Grad savner. Jeg slutter mig til Beslagelsen af, at Lønningsforhøjelserne til de to Biskopper ikke ere blevne bevilgede, og dette Spørgsmaal har jo for saa vidt en noget principiel Karakter, som det virkelig, naar man vil sammenligne, hvad disse Biskopper have i Gage, med, hvad der er paataent, de skulle have baade i de Forslag, som i sin Tid bleve vedtagne her i Tinget angaaende Præstelønninger i det hele og efter, hvad der er foreslaaet i det private Lovforslag, som er foreslaaet i denne Samling i det andet Ting, vil vise sig, at disse Bevillinger ikke overstride, men i alt væsentligt, til Dels bogstaveligt falde sammen med, hvad der her er foreslaaet. — Men særlig Vægt lægger jeg ogsaa paa, at jeg i Aar har haft det Uheld, at Bevillingerne til Hæderfrter med tilhørende Kald næsten alle ere blevne nægtede, idet der kun er bleven bevilget de to Kirker paa Heden, hvor der ikke behøvedes Oprettelser af ny Sognekald, medens et Kald paa Læssø, et i Bendhysfel og tre paa den egenlige Hede ere blevne nægtede, i alt Fald er det ene kun bevilget paa en ganske anden Maade end den, jeg havde foreslaaet, nemlig at det oprettes som Præsteembede med Volig, men uden Abling, hvad jeg i Øjeblikket ikke ved, om jeg overhovedet kan komme til at bruge, eller om ikke Forholdene ville udeslutte det. Jeg berørte i det andet Ting, at jeg skal gøre Forsøget, indlede de Forhandlinger, der maatte være nødvendige til Bevillingens Anvendelse, men det er muligt, at disse briste. Under alle Omstændigheder maa jeg give det ærede 9de kongevalgte Medlem (Steffensen) Ret i, at der ved denne Bevilling er en stor Ubillighed, og noget, der sandsynligvis endnu mere vil komme til at lægge Hindringer i Vejen for denne Bevillings Effektivitet, at man nemlig har forlangt af Egnen, at den skulde bidrage $\frac{1}{8}$ af Byggesummen for den paataente Volig. Men endnu bethydningsfuldere er det de fire andre